

اثربخشی دوره آموزشی ترویجی بر آگاهی‌های زیست محیطی آبزی‌پروران گیلان

مژده مسعود رودسری^{*}، محمد رضوانی^۱، حسین خارا^۲، فرزین جمالزاد فلاح^۳

۱- دانشگاه پیام نور تهران، واحد ری، گروه آموزش محیط زیست، شهر ری، ایران، صندوق پستی: ۶۶۴۸۹-۱۸۶۴۶

۲- دانشگاه پیام نور تهران، مرکز تهران، گروه محیط زیست و بیوتکنولوژی، تهران، ایران، صندوق پستی: ۴۶۹۷-۱۹۳۹۵

۳- دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، دانشکده منابع طبیعی، گروه شیلات، لاهیجان، ایران، صندوق پستی: ۱۶۱۶

تاریخ پذیرش: ۳۰ بهمن ۱۳۹۱

تاریخ دریافت: ۲۹ مهر ۱۳۹۱

چکیده

هدف از این تحقیق بررسی اثربخشی دوره‌ی آموزشی ترویجی بر آگاهی‌های زیست محیطی آبزی‌پروران استان گیلان است. این تحقیق از نوع کاربردی و همچنین توصیفی همبستگی می‌باشد که به روش میدانی صورت گرفته است. جامعه آماری تحقیق را آن دسته از آبزی‌پروران استان گیلان تشکیل می‌دهند که در سال ۱۳۸۹ از سوی اداره کل شیلات استان به عنوان پژوهش‌دهنده ماهیان گرمابی شناخته شده‌اند و شامل دو گروه آبزی‌پروران آموزش دیده ($n=27$) و آبزی‌پروران آموزش ندیده ($n=27$) می‌باشند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه بوده است که روای آن با توجه به نظرات کارشناسان مربوطه مورد بازبینی قرار گرفت و پایابی آن با پیش‌آزمون تعداد ۱۵ پرسشنامه و تعیین ضریب آلفای کرونباخ $\alpha=.76$ تعیین گردید. نتایج تحقیق حاکی از رضایت بیش از ۷۰ درصد از پاسخگویان از دوره آموزشی است. همچنین نتایج مطالعه نشان‌دهنده اثرگذاری معنی‌دار برنامه‌های ترویجی بر آگاهی‌های زیست محیطی آبزی‌پروران می‌باشد. تفاوت معنی‌داری در میزان دانش و آگاهی زیست محیطی آبزی‌پروران بر اساس متغیرهای مستقل سن، سابقه‌ی فعالیت و سطح تحصیلات مشاهده نشده است.

کلمات کلیدی: گیلان، آبزی‌پروری، اثربخشی، ترویج، آگاهی زیست‌محیطی.

* عهده‌دار مکاتبات (✉). maryammasrur@yahoo.com

مقدمه

در مطالعه‌ای که در زمینه آبزی‌پروری و محیط زیست در اسپانیا صورت گرفت، تغییر کیفیت آب و رسوابات منطقه، تاثیر بر فعالیت‌های گردشگری، تاثیر بر مناطق طبیعی و حیات وحش و فرار گونه‌های پرورشی غیر بومی به عنوان اثرات زیست محیطی آبزی‌پروری معرفی شده و مواردی مانند نظارت و ارزیابی مزارع، ارزیابی اثرات زیست محیطی و برنامه‌ریزی جامع برای مدیریت سواحل، کنترل بیماری‌ها و انتخاب صحیح محل پرورش به عنوان ابزارهای مدیریتی پیشنهاد شده است (Bravo and Montanes, 2000).

همچنین در تحقیقی که در زمینه اثرات زیست محیطی آبزی‌پروری و اندازه‌گیری آلودگی ناشی از آبزی‌پروری در چین صورت گرفته، عنوان شده که کیفیت و کمیت مواد زائد تولید شده در این فعالیت بستگی به ویژگی‌های سیستم پرورش و انتخاب گونه‌های پرورشی دارد و برای رفع مواد زائد تولید شده سه شیوه فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی پیشنهاد شده است (Cao, et al., 2007).

ارائه آموزش‌های زیست‌محیطی به آبزی‌پروران از طریق آموزش‌های غیر رسمی ترویجی، علاوه بر ایجاد توانایی و مهارت انجام کار، سبب بالا رفتن سطح آگاهی آنان از رابطه کار با محیط زیست می‌شود. با توجه به این که ایجاد مهارت تولید پایدار، یکی از اهداف آموزش‌های ترویجی آبزی‌پروری است (اداره کل شیلات استان گیلان، ۱۳۸۷)، باید بررسی نمود که آیا آموزش‌های ترویجی بر آگاهی‌های زیست محیطی آبزی‌پروران اثر بخش می‌باشد؟

مرور مطالعات اگر چه حاکی از این است که تحقیقات بسیاری در زمینه آموزش‌های ترویجی و تاثیر آن‌ها بر آگاهی و عملکرد مخاطبان صورت گرفته

با وجود پیشرفت‌های آموزش محیط زیست و نمایان شدن اهمیت این آموزش‌ها، هنوز در بسیاری از نقاط جهان، عدم آگاهی مردم از مسائل زیست‌محیطی و نقش مهم خود در حفظ محیط زیست، سبب تخریب محیط زیست و از میان رفتن منابع آن می‌شود (صدقوق، ۱۳۸۵). در واقع بین پیشرفت‌های حاصل در این زمینه و آگاهی‌های لازم فاصله‌ای تاسف‌بار موجود است (بوتکین، ۱۳۸۲). امروزه آموزش‌های ترویجی به عنوان مناسب‌ترین رهیافت موجود در فرایند آموزش زیست-محیطی به مخاطبان، به ویژه در جوامع در حال توسعه شناخته شده است که می‌تواند سبب پر کردن شکاف موجود بین پیشرفت‌های فناوری و آگاهی شود.

بخش کشاوری و منابع طبیعی ارتباط تنگاتنگی با محیط زیست دارد و نقش مهمی را در اقتصاد کشورها، به خصوص کشورهای در حال توسعه ایفا می‌نماید (فرجی و میردامادی، ۱۳۸۵). یکی از مهم‌ترین این بخش‌ها آبزی‌پروری است. آبزی‌پروری یکی از فناوری‌های تولید غذاست که بر اساس گزارش فائو در سال ۲۰۰۷ میلادی، از سال ۱۹۸۵ تاکنون با ۸/۸ درصد رشد سالانه سریع ترین رشد را در بین تمامی بخش‌های تولید غذا در سطح جهانی دارد (Diana, 2009). توسعه آبزی‌پروری اگر مسئله و مدیریت شده باشد، کمک زیادی به حفظ محیط زیست، بازسازی ذخایر و افزایش تنوع زیستی نموده و امنیت غذایی و مالی کشورها را تأمین می‌نماید و در غیر این صورت مشکلات متعددی نظری تاثیر بر تنوع زیستی و کیفیت منابع آبی و مناطق حساس اکولوژیکی، انتشار بیماری‌ها و غیره ایجاد می‌نماید (White, 2007; Diana, 2009).

می‌باشد که ۳۵ نفر واجد شرایط شناخته شدند و از این تعداد ۲۷ نفر به پرسشنامه پاسخ دادند. جهت بدست آوردن اثر بخشی، ۲۷ نفر از آبزیپرورانی که در دوره آموزشی شرکت نکرده بودند به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده و به عنوان گروه گواه یا کنترل انتخاب شدند.

ابزار گردآوری داده‌ها در این تحقیق پرسشنامه بوده است. این پرسشنامه دارای ۳۰ سؤال ۴ گزینه‌ای است و در ۳ بخش مشخصات فردی آبزیپروران، پرسش‌های مربوط به آگاهی‌های زیست‌محیطی آبزیپروران و همچنین پرسش‌های مربوط به ویژگی دوره آموزشی طراحی شده است. به منظور طراحی سؤالات مربوط به آگاهی‌های زیست‌محیطی آبزیپروران، ابتدا مقالات، تحقیقات و پایان‌نامه‌های مربوط به اثرات زیست‌محیطی آبزیپروری در زمینه پرورش ماهیان گرمابی، ۲ پروژه ارزیابی اثرات زیست‌محیطی پرورش ماهیان گرمابی و قوانین و مقررات مربوط به پرورش آبزیان و اثرات زیست‌محیطی آن‌ها مورد مطالعه و بررسی قرار گرفت و ملاحظات و آگاهی‌های زیست-محیطی موجود در آن‌ها استخراج گردید. در مرحله بعد دوره آموزشی ترویجی «عمومی پرورش ماهیان گرمابی» انتخاب گردید و محتوای دوره شامل فیلم، جزووهای آموزشی، کتابچه‌های ترویجی و دیگر مطالب ارائه شده در این دوره مورد بررسی قرار گرفت. در دوره فوق به مواردی مانند طراحی استخراها، روش‌های مختلف پرورشی، مدیریت آب، تغذیه، کوددهی و ملاحظات بهداشتی و... اشاره شده است. در مرحله بعد ملاحظات و آگاهی‌های زیست‌محیطی استخراج-شده از منابع مذکور با محتوای دوره آموزشی تطبیق داده شد و سرانجام ۱۶ پرسش افکاری

(اقوام، ۱۳۸۷؛ تبرایی و حسن نژاد، ۱۳۸۳؛ حاجی‌میر-رحیمی، ۱۳۸۲؛ عبدالملکی و همکاران، ۱۳۸۶؛ فروغی‌نیا، ۱۳۷۹؛ کنشلو، ۱۳۸۲؛ مقدم و همکاران، ۱۳۸۵)؛ ولی نقش و جایگاه آموزش‌های زیست‌محیطی در این تحقیقات یا به طور کلی وجود نداشته و یا بسیار کمرنگ بوده است.

با توجه به شرایط حساس اکولوژیکی استان گیلان و سهم بالای این استان در تولیدات آبزیپروری (ارجمندی و همکاران، ۱۳۸۶)، این تحقیق با هدف بررسی اثربخشی دوره آموزشی ترویجی بر آگاهی زیست‌محیطی آبزیپروران صورت گرفته است.

مواد و روش‌ها

این تحقیق به لحاظ هدف از نوع کاربردی و به لحاظ تجزیه و تحلیل عددی داده‌ها به منظور بیان و یا توضیح دلایل تغییرات در پدیده‌های اجتماعی تحقیقی کمی است. همچنین چون این تحقیق از یک سوبه توصیف ویژگی‌ها و مشخصات آبزیپروران می‌پردازد و از سویی دیگر میزان ارتباط متغیرهای مستقل را با متغیرهای وابسته می‌سنجد، از نوع توصیفی همبستگی می‌باشد. در این تحقیق از دو روش مطالعات کتابخانه‌ای و استنادی و روش میدانی استفاده شده است. جامعه‌ی آماری این تحقیق را آن دسته‌های آبزیپروران استان گیلان تشکیل می‌دادند که در سال ۱۳۸۹ از سوی اداره کل شیلات استان گیلان به عنوان پرورش‌دهنده ماهیان گرمابی شناخته شده‌اند. از این بین ۲ نمونه آماری انتخاب گردید. نمونه اول شامل آن دسته از آبزیپرورانی است که در دوره عمومی پرورش ماهیان گرمابی که در تابستان ۱۳۸۹ برگزار گردید شرکت کرده‌اند و دارای سواد خواندن و نوشتن

طرح شده توانایی و قابلیت اندازه‌گیری محتوا و خصوصیات مورد نظر در تحقیق را دارا می‌باشد. برای سنجش پایایی^۳ پرسشنامه، به وسیله یک تحقیق مقدماتی تعداد ۱۵ نسخه از آن توسط آبزی پرورانی که در دوره‌های آموزشی شرکت کرده بودند تکمیل گردید و پرسشنامه‌های تکمیل شده با استفاده از نرم افزار SPSS و به روش کرونباخ آلفا مورد سنجش قرار گرفت. نتایج حاصل این ضریب برای پرسشنامه $\alpha = 0.76$ تعیین گردید که نشان‌دهنده پایایی قابل قبول پرسشنامه می‌باشد.

کلیه اطلاعات این پرسشنامه از مخاطبان انتخابی، توسط محقق و با همکاری و مساعدت سایر افراد آموزش داده شده، به صورت حضوری جمع‌آوری گردید. متغیرهای مستقل تحقیق عبارتند از مشخصات فردی آبزی پروران نظیر سن، سابقه فعالیت آبزی پروری، سطح تحصیلات و متغیر وابسته تحقیق نیز آگاهی‌های زیست‌محیطی آبزی پروران می‌باشد.

توصیف و تجزیه تحلیل داده‌های به دست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS ۱۷ انجام گرفت و از شاخص‌های آمار توصیفی مانند فراوانی، درصد و میانگین و در قسمت تحلیلی از آزمون‌های^۴ ضریب همبستگی پیرسون و آزمون آنالیز واریانس استفاده گردید.

نتایج

در بررسی ویژگی‌های فردی گروه آزمایش و کنترل نتایج زیر به دست آمد:

سن: میانگین سنی گروه آزمایش و کنترل ، ۳۹ و ۴۰ سال بوده و حدود ۹۰ درصد از افراد گروه آزمایش

و رفتاری برای سنجش آگاهی‌های زیست‌محیطی طراحی گردید. ۶ پرسشنامه مربوط به سنجش آگاهی در زمینه فعالیت آبزی پروری بر روی کیفیت منابع آب (آب شیرین و آب‌های زیرزمینی)، ۳ پرسشنامه مربوط به موضوع انتشار آلودگی‌ها و بیماری‌ها، ۵ پرسشنامه مربوط به موضوع اثر بر تنوع- زیستی (انقراض گونه‌ها و تداخل ژنتیکی)، ۱ پرسشنامه مربوط به تولید مواد زائد جامد، ۱ پرسشنامه مربوط به تأثیر بر اکوسیستم تالاب می‌باشد.

لازم به ذکر است از آن جا که در زمینه نیاز‌سنجی آموزشی آگاهی‌های زیست‌محیطی برای آموزش‌های آبزی پروری، تاکنون تحقیقی صورت نگرفته، بنابراین در این تحقیق تعداد سؤال‌ها برای هر کدام از موضوعات زیست‌محیطی، بر اساس ۲ مورد زیر تعیین شده است:

- میزان اهمیت موضوع در قوانین، مقالات، تحقیقات و پژوهش‌های ارزیابی زیست‌محیطی.
 - میزان مطالب ارائه شده در رابطه با این موضوعات در محتوای دوره آموزش.
- این موضوعات منطبق بر شاخص‌های زیست- محیطی^۱ توسعه هستند که توسط سازمان ملل تعریف شده‌اند و فعالیت‌های آبزی پروری می‌تواند بر آن‌ها اثرگذار باشد (کریمی، ۱۳۸۵).

به منظور تعیین روابی^۲ پرسشنامه از نقطه نظرات و پیشنهادات اساتید شیلات و محیط‌زیست و کارشناسان اداره شیلات و محیط‌زیست و ترویج استفاده گردید و پس از اصلاحات لازم اطمینان حاصل شد که سؤالات

^۱ شاخص‌های زیست‌محیطی: آب‌های زیرزمینی، آب شیرین، کشاورزی و امنیت غذایی، مناطق ساحلی، حفظ تپه‌های مرجانی و محیط‌زیست دریا، آبزیان، تنوع گونه‌ها و ...

² Validity

۷۴ درصد از آبزی پروران گروه آزمایش نسبت به دوره آموزشی، رضایتی در حد زیاد و خیلی زیاد داشته‌اند. در جدول ۱ ویژگی‌های دوره آموزشی از نظر پاسخ‌گویان مورد بررسی قرار گرفته است.

۵۲ درصد از افراد، کسب دانش و آگاهی را به عنوان دلیل شرکت در دوره آموزشی بیان نموده‌اند و ۵۲ درصد از افراد، دوره آموزشی را به عنوان منبع اطلاعاتی خود برای پاسخ‌گویی به سوالات دانسته و ۳۰ درصد تجربه شخصی را، منع اطلاعات برای پاسخ‌گویی به سوالات اظهار نموده‌اند.

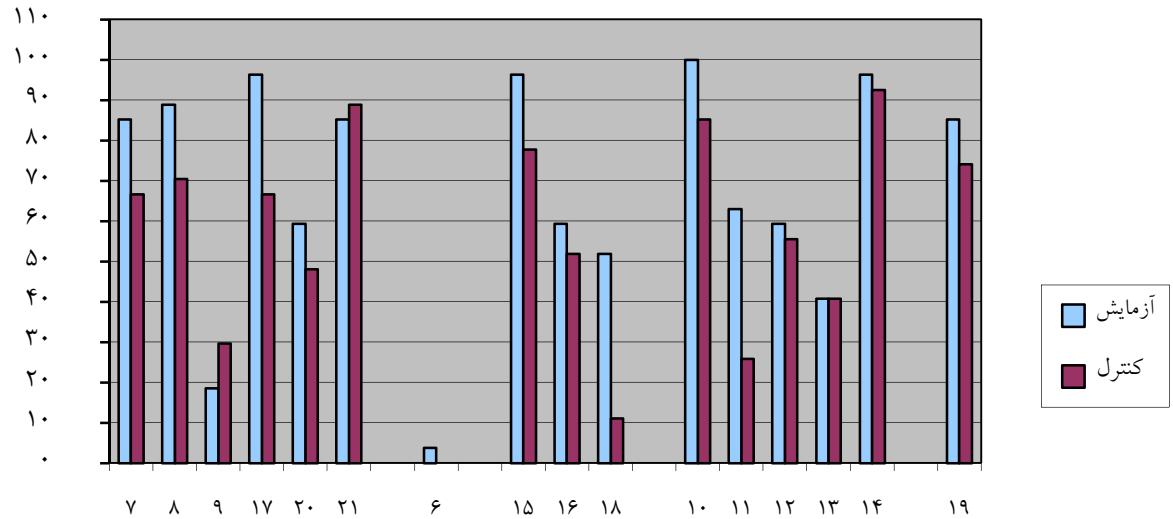
و ۷۴ درصد از افراد گروه کنترل در رده سنی زیر ۵۰ سال می‌باشند.

سطح تحصیلات: ۳۷ درصد از افراد گروه آزمایش و ۳۲ درصد از افراد گروه کنترل دارای تحصیلات دانشگاهی می‌باشند.

سابقه فعالیت: میانگین سابقه فعالیت در هر دو گروه ۹ سال بوده و ۶۴ درصد از افراد گروه آزمایش و ۴۰ درصد از افراد گروه کنترل دارای سابقه بیش از ۵ سال می‌باشند. بنابراین تفاوت معنی داری در بین دو گروه از نظر ویژگی‌های فردی مشاهده نشده است.

جدول ۱: ویژگی‌های دوره آموزشی ترویجی از نظر آبزی پروران

درصد	خیلی زیاد	زیاد	تا حدودی	کم	ویژگی
	درصد	درصد	درصد	درصد	
۲۵/۹	۴۰/۷	۱۸/۵	۱۴/۸		تأثیر مطالب در پاسخ‌گویی به سوالات
۷/۴	۵۵/۶	۲۵/۹	۱۱/۱		مناسب بودن زمان برگزاری دوره
۲۹/۶	۵۹/۳	۱۱/۱	۰		قابلیت فهم مطالب
۲۹/۶	۲۵/۹	۴۰/۷	۳/۷		کاربردی بودن مطالب
۱۸/۵	۴۸/۱	۲۲/۲	۱۱/۱		جدید بودن مطالب
۷/۴	۵۹/۳	۲۵/۹	۷/۴		برنامه ریزی مرتب

شکل ۱: درصد پاسخ‌گویی به سوال‌های آگاهی زیست محیطی

بالاتر از میانگین گروه کنترل است که این موضوع نشان دهنده اثر بخشی آموزش می باشد.

آگاهی های زیست محیطی دو گروه در زمینه ۵ موضوع زیست محیطی نیز مورد مقایسه قرار گرفت. اثر بر کیفیت منابع آبی (سوال های ۷، ۸، ۹ و ۲۰)، تنوع زیستی (سوال های ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴)، انتشار بیماری ها (سوال های ۱۵، ۱۶ و ۱۸)، تولید مواد زائد جامد (سوال ۶) و تاثیر بر اکوسیستم تالاب (سوال ۱۹).

شکل ۱ درصد پاسخگویی به ۱۶ سوال مربوط به آگاهی های زیست محیطی را در دو گروه آزمایش و کنترل نشان می دهد.

برای دستیابی به هدف اصلی تحقیق، دانش و آگاهی زیست محیطی دو گروه با استفاده از آزمون تی استودنت مورد مقایسه قرار گرفت. با توجه به نتیجه آزمون ($t=3/04$) و ($p=0/004$)، با درصد اطمینان می توان گفت که تفاوت معنی داری بین دو گروه وجود دارد و میانگین دانش و آگاهی زیست محیطی گروه آزمایش

جدول ۲: مقایسه آگاهی های زیست محیطی دو گروه مورد مطالعه و کنترل

موضوع زیست محیطی	گروه	Mean±SD	آزمون	pvalue
کیفیت منابع آبی	(۱)	۴/۳۳±۱/۰۷	$t=1/76$	۰/۰۸۴
	(۲)	۳/۷۰±۱/۵۱		
اثرات بر تنوع زیستی	(۱)	۳/۵۹±۰/۷۹	$t=2/30$	۰/۰۲۵
	(۲)	۳/۰۰±۱/۰۷		
انتشار بیماری ها	(۱)	۲/۰۷±۰/۸۷	$t=2/78$	۰/۰۰۸
	(۲)	۱/۴۰±۰/۸۸		

موضوع زیست محیطی	گروه	درصد پاسخهای درست	آزمون	Pvalue
تولید مواد زائد جامد	(۱)	۳/۷	۱/۴۰	۱/۰۰۰
	(۲)	۰/۰		
اکوسیستم تالاب	(۱)	۸۵/۲	۱/۰۲	۰/۳۱۱
	(۲)	۷۴/۱		

(۱): گروه مطالعه (۲): گروه کنترل

زیست محیطی در جدول ۳ مورد بررسی قرار گرفته است. به منظور بررسی اثر بخشی و تأثیر متغیرهای مستقل (سن، تحصیلات و سابقه فعالیت پرورش ماهی) بر متغیر وابسته آگاهی زیست محیطی آبزی پروران از آزمون آنالیز واریانس استفاده شد.

همان طور که در جدول ۲ نشان داده شده تفاوت معنی داری در بین دانش و آگاهی دو گروه در زمینه اثر فعالیت آبزی پروری بر تنوع زیستی و انتشار بیماری ها وجود دارد.

همبستگی رابطه متغیرهای سن، سابقه فعالیت پرورش ماهی و سطح تحصیلات با متغیر وابسته آگاهی

جدول ۳: همبستگی متغیرهای سن، سابقه و سطح تحصیلات با میزان آگاهی زیست محیطی آبزی پروران

متغیر مستقل	طبقه	تعداد	Mean±SD	نتیجه آزمون	pvalue
سن	۳۰>	۱۸	۱۰/۰۵±۲/۷۹		
سالهای فعالیت	۳۱-۵۰	۲۶	۱۰/۱۵±۲/۵۴	۱/۰۱	۰/۳۷۰
	۵۰<	۱۰	۸/۸۰±۲/۶۱		
	۵>	۲۳	۱۰/۲۱±۳/۰۱		
سطح تحصیلات	۶-۱۵	۱۹	۹/۶۸±۲/۵۶	۰/۳۷	۰/۶۸۶
	۱۵<	۱۰	۹/۴۰±۲/۲۷		
	دپلم و زیردپلم	۳۴	۹/۶۷±۲/۲۲	-۱/۸۹	۰/۰۶۳
	فوق دپلم و بالاتر	۱۸	۱۰/۹۴±۲/۴۱		

ترویجی، ارتقاء کیفیت این آموزش‌ها و جلب حمایت مسئولان برای تلفیق بیشتر آموزش‌های زیست محیطی در فعالیت‌های آموزشی ترویجی، اثر بخشی دوره آموزشی ترویجی بر آگاهی‌های زیست محیطی آبزی-پروران مورد بررسی قرار گرفته است. بررسی اثر بخشی در دو سطح واکنش فراگیران نسبت به ویژگی‌های دوره آموزشی و در سطح یادگیری بر اساس مدل پاتریک انجام شده است.

میانگین سابقه فعالیت پرورش ماهی نشان می‌دهد که هر دو گروه مورد مطالعه و کنترل تجربه خوبی در این فعالیت دارند.

مقایسه ویژگی‌های فردی دو گروه مورد مطالعه و گروه کنترل حاکی از آن است که تفاوت معنی‌داری بین دو گروه از نظر متغیرهای سن، میزان سطح تحصیلات و سابقه پرورش ماهی گرمابی وجود ندارد. به عبارت دیگر می‌توان گفت که کلیه پاسخ‌گوییان در این مطالعه از نظر خصوصیات سن، سابقه فعالیت پرورش ماهی و سطح تحصیلات، جامعه همگنی را به وجود آورده‌اند و در بررسی اثر بخشی، تأثیر این

از لحاظ آماری تفاوتی در دانش و آگاهی زیست-محیطی آبزی پروران از نظر متغیرهای سن، سابقه فعالیت و سطح تحصیلات وجود ندارد.

بحث

آموزش‌های ترویجی آبزی پروری، نوعی از آموزش حرفه‌ای است که به منظور ایجاد توانایی و مهارت در انجام کار به آبزی-پروران ارائه می‌گردد. تحقیقات نشان داده است که آموزش‌های ترویجی، یکی از ابزارهای آموزشی بسیار مناسب برای ارتقای دانش محلی، اشاعه فناوری‌های زیست محیطی و ارتباطات اجتماعی می‌باشند (شهبازی، ۱۳۸۵). بر اساس قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و مصوبه سال ۱۳۷۴ شورای عالی حفاظت محیط زیست همه ارگان‌ها و نهادهای مسئول آموزش در کشور، در مقابل آموزش محیط زیست مسئول هستند (کریمی، ۱۳۸۵). این سهم در سازمان شیلات به عهده بخش ترویج نهاده شده است و کسب آگاهی آبزی پروران از رابطه فعالیت‌هایشان با محیط زیست از طریق آموزش‌های ترویجی صورت می‌گیرد. به منظور توسعه آموزش‌های

- تفاوت معنی داری بین دو گروه از نظر تأثیر آموزش بر آگاهی در زمینه کیفیت منابع آبی وجود ندارد. بنابراین با احتمال ۹۵ درصد اطمینان می‌توان گفت که دو گروه آگاهی یکسانی در این زمینه دارند. اگر چه مقایسه میانگین نمره دانش و آگاهی در زمینه کیفیت منابع آبی در دو گروه حاکی از بالاتر بودن نمره افراد در گروه آموزش- دیده می‌باشد. ($M_1 = ۳/۷۰۳$ و $M_2 = ۴/۳۳$). در مجموع، درصد پاسخگویی به سؤالات در زمینه کیفیت منابع آب در افراد آموزش دیده بیشتر از افراد آموزش ندیده است. اگرچه در هر دو گروه درصد پاسخهای صحیح بالا بوده است. این مطلب را می‌توان این گونه تفسیر نمود، از آن جا که در هر دو گروه آموزش- دیده و ندیده، میزان تحصیلات نسبتاً خوب است، افراد آگاهی در زمینه کودههی و غذادههی در استخراهای پرورش ماهی را از منابع دیگر به دست آورده‌اند. این منابع اطلاعاتی می‌تواند شامل مجلات، روزنامه‌ها و تحصیلات رسمی باشد.

- مقایسه آگاهی‌های زیست‌محیطی در زمینه اثرات پرورش ماهی بر تنوع زیستی موجودات، تفاوت معنی داری را بین دو گروه آزمایش و کنترل نشان می‌دهد. درصد پاسخگویی به سؤالات ۱۰ و ۱۱ در دو گروه بیشترین اختلاف را دارد. این سؤال‌ها مربوط به آگاهی در زمینه برخورد با حیوانات مزاحم در پرورش ماهی می‌باشد. در زمینه فرار گونه‌ها و تداخل ژنتیکی (سؤالات ۱۳ و ۱۴) تفاوت زیادی در پاسخگویی در بین ۲ گروه مشاهده نمی‌شود. بنابراین نیاز به آموزش در زمینه

متغیرهای مستقل فرعی بر متغیر مستقل اصلی آموزش، کم می‌شود.

- واکنش مطلوب فرآگیران نسبت به دوره آموزشی و رضایت از این دوره و قابلیت فهم مطالب ارائه شده در دوره آموزشی در حد زیاد و خیلی زیاد را می‌توان به سطح تحصیلات شرکت کنندگان در دوره‌های آموزشی نسبت داد و از آن جا که شرکت در صورت می‌گیرد، ارزیابی مثبت شرکت کنندگان نسبت به دوره را می‌توان به این امر نیز مربوط دانست.

- در بررسی اثر بخشی دوره آموزشی بر آگاهی‌های زیست‌محیطی آبزی پروران، تفاوت معنی داری در میانگین نمره دانش و آگاهی زیست‌محیطی گروه مورد مطالعه ($M_1 = ۱۰/۸۸$) و گروه کنترل ($M_2 = ۸/۸۵$) مشاهده شد. این نتیجه نشان می‌دهد که آموزش‌های ترویجی ارائه شده به آبزی پروران تأثیر مثبت و معنی داری بر آگاهی زیست‌محیطی آن‌ها داشته است. این نتیجه با نتایج به دست آمده در تحقیق عبدالملکی (عبدالملکی و همکاران، ۱۳۸۶)، مقدم (مقدم و همکاران، ۱۳۸۵)، فروغی نیا (فروغی نیا، ۱۳۷۹)، تبرایی (تبرایی و حسن نژاد، ۱۳۸۳) و اقوام (اقوام، ۱۳۸۷) مطابقت دارد.

- دانش و آگاهی زیست‌محیطی در ۵ موضوع کیفیت منابع آبی، اثرات بر تنوع زیستی، تولید مواد زائد جامد، انتشار بیماری‌ها و تأثیر بر اکوسیستم تالاب تقسیم‌بندی شده و تأثیر آموزش بر آگاهی مخاطبان در هر کدام از این موضوعات به طور جداگانه بررسی شده است.

پاسخ‌گویی به سؤال مربوطه در هر دو گروه بالاست. این امر را می‌توان ناشی از تأثیر متغیر سطح تحصیلات دانست.

- بر اساس نتایج، تفاوت معنی‌داری در میزان دانش و آگاهی بر اساس متغیرهای مستقل سن، تحصیلات و سابقه فعالیت پرورش ماهی وجود ندارد. از این نظر با نتایج تحقیق عبدالملکی (عبدالملکی و همکاران، ۱۳۸۶) هم خوانی دارد و با نتایج تحقیق تبرایی (تبرایی و حسن‌نژاد، ۱۳۸۳) در زمینه تأثیر سن و سابقه فعالیت بر پذیرش برنامه‌های ترویجی و تحقیق حاجی میررحیمی (حاجی‌میررحیمی، ۱۳۸۲) در زمینه تأثیر سطح تحصیلات بر سطح دانش و مهارت مخاطبان متفاوت است. اگر چه در این تحقیق از لحاظ آماری بین متغیر سطح تحصیلات و متغیر دانش و آگاهی رابطه معنی‌داری مشاهده نشد، اما میانگین نمره افراد دارای تحصیلات دانشگاهی بالاتر از میانگین نمره افراد فاقد تحصیلات دانشگاهی بوده است. معنی دار نبودن رابطه بین متغیرهای سن، سابقه و تحصیلات و متغیر دانش و آگاهی را می‌توان به عوامل مختلفی نسبت داد که از جمله مهم ترین آنان تعداد کم نمونه در این تحقیق می‌باشد که این مورد جزء محدودیت‌های تحقیق است و ناشی از عدم شرکت قشر وسیعی از آبزی پروران در دوره آموزشی مورد نظر است. با توجه به این که استان گیلان از نظر شاخص فعالیت‌های آموزشی ترویجی و شاخص‌های آموزش انبوهی در رتبه‌های آخر قرار دارد (کلانتری و همکاران، ۱۳۸۵)، عدم تمایل آبزی پروران به شرکت در دوره آموزشی مزبور را

برخورد با پرندگان مزاحم در پرورش ماهی بیشتر احساس می‌شود.

نتایج حاکی از آن است که تفاوت معنی‌داری در آگاهی دو گروه مورد مطالعه و کنترل در زمینه تولید مواد زائد جامد وجود ندارد. درصد پاسخ‌گویی نیز نشان می‌دهد که آگاهی در این زمینه در هر دو گروه بسیار پایین بوده است. در واقع می‌توان گفت دوره ترویجی در زمینه مدیریت لجن و مواد زائد جامد اثر بخش نمی‌باشد. با توجه به شرایط استان گیلان و وجود زمین‌های کشاورزی و قابلیت استفاده از لجن و مواد زائد جامد تولید شده در مزارع کشاورزی، باید به این امر مهم در دوره آموزشی توجه بیشتری نمود.

- در زمینه انتشار آلودگی‌ها و بیماری‌ها اگر چه از لحاظ آماری در دانش و آگاهی دو گروه مورد مطالعه و گروه کنترل تفاوت معنی‌داری وجود ندارد، اما مقایسه میانگین نمره دانش و آگاهی دو گروه، حاکی از آگاهی بیشتر گروه آموزش دیده در این زمینه می‌باشد. درصد پاسخ‌گویی به این سوالات نشان می‌دهد که آگاهی آبزی پروران در زمینه تأثیر ساخت استخر بر انتشار آلودگی‌ها و برخورد با ماهیان بیمار و آلوده خوب است اما در زمینه پایداری داروها و مواد شیمیایی در آب و لجن و گوشت ماهی، احتیاج به آموزش بیشتری وجود دارد.

- آزمون ضرب ہمبستگی پرسون اختلاف معنی‌داری را بین دو گروه در زمینه آگاهی از تأثیر فعالیت پرورش ماهی بر اکوسیستم تالاب نشان نمی‌دهد. به عبارت دیگر می‌توان با ۹۵ درصد اطمینان بیان نمود که آموزش تأثیری بر افزایش یا کاهش آگاهی در این زمینه نداشته است، درصد

- آموزش‌های زیست‌محیطی به آبزی‌پروران از مطالب جدید و کاربردی استفاده شود و راه حل‌های ارائه شده به آن‌ها مطابق با نیازهای کاری آنان باشد.
- با توجه به نتایج به دست آمده در مورد بررسی اثر بخشی آموزشی در زمینه ۵ موضوع زیست‌محیطی پیشنهاد می‌گردد، موارد زیر در محتوای دوره آموزشی عمومی پرورش ماهیان گرمابی لحاظ شود.
 - ارائه مطالب آموزشی راجع به چگونگی تولید مواد زائد جامد در فعالیت پرورش ماهی، راه‌های کاهش خطرات و آلودگی ناشی از آن‌ها از طریق مدیریت طراحی استخراج، مدیریت روش‌های برداشت، استفاده به عنوان کود و
 - ارائه مطالب آموزشی راجع به کاهش آلودگی پساب استخراجها از طریق مدیریت کوددهی و مدیریت تغذیه و اثرات ورود مواد غذایی به اکوسیستم‌های آبی منطقه.
 - ارائه مطالب آموزشی در زمینه نحوه درست استفاده از داروها و مواد شیمیایی و ضد عفونی کننده در مزارع پرورشی و همچنین چگونگی از بین بردن ماهیان مرده و بیمار.

سپاسگزاری

از جناب آقایان دکتر فرشید علاء الدینی و دکتر علی بیژنی به دلیل کمک در انجام آنالیز آماری کمال تشکر را داریم. همچنین از خدمات سرکار خانم دکتر ژیلا مسورو در تهیه و ویرایش مقاله سپاسگزاریم.

می‌توان به این امر نسبت داد. از دیگر محدودیت‌های، نبودن تحقیقات کافی در زمینه اثرات زیست‌محیطی آبزی‌پروری به خصوص در زمینه نیازسنجی گرمابی می‌باشد. همچنین در زمینه نیازسنجی آگاهی زیست‌محیطی برای آموزش‌های ترویجی آبزی‌پروری تاکنون تحقیقی صورت نگرفته است. در مجموع نتایج این تحقیق حاکی از اثر بخشی دوره آموزشی بر آگاهی‌های زیست‌محیطی آبزی‌پروران، به خصوص در زمینه تنوع زیستی می‌باشد. با توجه به محدودیت‌هایی نظیر عدم وجود تحقیقات کافی در زمینه اثرات زیست‌محیطی آبزی‌پروری، نیازسنجی آگاهی‌های زیست‌محیطی آبزی‌پروران و عدم شرکت قشر وسیعی از آبزی‌پروران در دوره‌های آموزشی ترویجی و تعداد کم نمونه‌های تحقیق و با توجه به نتایج حاصل از تحقیق، پیشنهادات زیر ارائه می‌گردد:

- برقراری ارتباط گستردۀ دوسری‌ویه بین مسئولان ترویج آبزی‌پروری و نهادهای پژوهشی و تحقیقاتی و مسئولین زیست‌محیطی.
- تعیین نیازهای آموزشی نقطه آغاز هرگونه فعالیت آموزشی است که نقش و تأثیر فراوانی در اثر بخشی و فراهم آوردن مبنای برای ارزیابی و تصمیم‌گیری در زمینه‌های مختلف آموزشی دارد. بنابراین پیشنهاد می‌گردد نیازهای آموزشی آبزی‌پروران برای افزایش آگاهی و مهارت‌های زیست‌محیطی مرتبط با شغلشان تعیین گردد و اولویت‌های آموزشی مشخص شود.

با توجه به نتایج به دست آمده در بخش توصیف ویژگی‌های محتوای دوره آموزشی از دید شرکت-کنندگان در دوره پیشنهاد می‌گردد در ارائه

- گردآورنده) همایش ملی تخصصی آموزش محیط زیست در ایران، انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست. تهران، صفحات ۱۶۵-۲۰۵.
۹. عبدالملکی، م.، پژوهشکار راد، غ.، چیزرسی، م.، ۱۳۸۶. بررسی اثربخشی دوره‌های کوتاه مدت آموزشی ترویجی مرتعداران در تویسرکان. مجله علمی پژوهشی علوم کشاورزی، سال سیزدهم، شماره ۱، صفحات ۳۹-۵۳.
۱۰. فروغی نیا، م.، ۱۳۷۹. بررسی نگرش صیادان و مروجین نسبت به اثربخشی دوره‌های آموزشی ترویجی در شهر آبادان. پایان نامه کارشناسی ارشد علوم تربیتی، تهران، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، ۱۲۵ صفحه.
۱۱. فرجی، ا.، میردامادی، س.م.، ۱۳۸۵. بررسی نقش ترویج در پذیرش بیمه محصول سیب توسط باقداران شهرستان دماوند. مجله علمی پژوهشی علوم کشاورزی، شماره ۳۱، صفحات ۴۸۹-۴۹۹.
۱۲. کریمی، د.، ۱۳۸۵. تبیین مفهوم آموزش همگانی محیط زیست. صفحات ۲۶۰-۲۸۴. در (زرندیان، همتیان، گردآورنده)، همایش ملی تخصصی آموزش محیط زیست، انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست، تهران، ۴۶۸ صفحه.
۱۳. کلاتری، خ.، اسدی، ع.، علی فمی، ح.، عبدالله زاده، غ.، چوبچیان، ش.، رحیم زاده، م.، ۱۳۸۵. اعتبار سنجی شاخص‌های ترویجی بهمنظور رتبه بندی استان‌ها از نظر فعالیت‌های آموزشی - ترویجی. مجله کشاورزی، جلد ۸، شماره ۲، صفحات ۵۷-۷۰.
۱۴. کنشلو، ع.، ۱۳۸۲. بررسی اثربخشی آموزش‌های ترویجی گندم کاران شهرستان گرم‌سار در افزایش تولید محصول گندم. پایان نامه کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، ۱۵۲ صفحه.

منابع

۱. اداره کل شیلات استان گیلان.، ۱۳۸۷. آین نامه اجرایی دوره‌های آموزشی آبزیپروری، معاونت آبزی پروری، اداره امور آبزی پروران. ۱۱۰ صفحه.
۲. ارجمندی، ر.، کرباسی، ع.، موگویی، ر.، ۱۳۸۶. بررسی اثرات زیست محیطی آبزیپروری در ایران. مجله‌ی علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره‌ی نهم، شماره ۲، صفحات ۲۸-۱۹.
۳. اقوام بکائی، ع.، ۱۳۸۷. بررسی نقش ترویج در دستیابی به جنگلداری پایدار در منطقه ارسباران. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، گروه ترویج و آموزش کشاورزی، ۱۵۰ صفحه.
۴. بوتکین، د.، ۱۳۸۲. شناخت محیط زیست، ترجمه عبد‌الحسین وهابزاده، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ۶۹۴ صفحه.
۵. تبرایی، م.، حسن نژاد، م.، ۱۳۸۳. بررسی عملکرد در عوامل مؤثر بر پذیرش برنامه‌های ترویجی اجراسده در مسیر فرایند توسعه‌ی کشاورزی. مطالعه موردی گندم-کاران شهرستان مشهد. مجله‌ی اقتصاد و توسعه کشاورزی، جلد ۲۳، شماره ۱، صفحات ۵۹-۶۸.
۶. حاجی‌میرجیمی، س.د.، ۱۳۸۲. بررسی نیازهای آموزشی شاغلان گاوداری‌های نیمه صنعتی استان قم. پژوهش و سازندگی در امور دام و آبزیان، شماره ۶۱، صفحات ۳۹-۵۰.
۷. شهبازی، ا.، ۱۳۸۵. مکتب ترویج رهیافتی بنیادین در آموزش زیست محیطی. در (زرندیان، همتیان، گردآورنده) همایش ملی تخصصی آموزش محیط زیست. زیست، انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست. تهران، صفحات ۴۹-۱۰۲.
۸. صدوق، م.، ۱۳۸۵. روند تحولات آموزش در سازمان حفاظت محیط زیست. در (زرندیان، همتیان،

17. Diana, S. J., 2009. Aquaculture Production and Biodiversity Conservation. *Bioscience*, vol 59, No 1, pp. 27-38.
18. Bravo, F. T., Montanes, A. S., 2000. Aqua culture and environment from the perspective of a Spanish fish farmer Madrid, Spain, pp.1-15.
19. Cao, L., Wnng, W., Yang, Y., Yang, C., Yuan, Z., Xiong, s., Diana, J., 2007. Environmental Impact of Aquaculture and countermeasures to Aquaculture pollution in china. *Environ Sci Pollet Res Int.* 14(7). pp. 457-462.
- .15. مقدم، م.، شمس علیزاده، ن.، وفایی بانه، ف.. ۱۳۸۵ بررسی اثربخشی برنامه آموزش مهارت‌های زندگی بر میزان آگاهی از این مهارت‌ها در گروهی از دانش آموزان مقطع چهارم دبستان‌های شهرستان سنتنج. مجله پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز، دوره ۲۸، شماره ۲، صفحات ۱۰۳-۱۰۷.
16. White, P., 2007. All human activities affect our environment – what is acceptable in the case of sustainable aquaculture? In aquaculture Europe congress, October 24-27, 2007, Turkey, Istanbul, pp.7-12.